

عنوان مقاله:

مقایسه شاخص های RDI و SPI برای تحلیل خشکسالی در مقیاس ایستگاهی با تکیه بر خشکسالی کشاورزی (مطالعه موردی: قزوین و تاکستان)

محل انتشار:

مهندسی آبیاری و آب ایران، دوره 3، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

علیرضا شکوهی - دانشیار دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، دانشکده فنی و مهندسی، گروه مهندسی آب

خلاصه مقاله:

شاخص SPI علیرغم سادگی و فراگیر بودن آن نمی تواند بدون آزمون دیگر شاخص ها برای شرایط مختلف آب و هوایی به عنوان شاخصی ملی پذیرفته شود. شاخص RDI با همان ساختار SPI به علت بهره گیری از تبخیر و تعرق پتانسیل در ساختار خود برای ارزیابی خشکسالی کشاورزی و هیدرولوژیکی از قابلیت های ویژه ای برخوردار می باشد. در این تحقیق، دو شاخص مزبور به صورت موردی بر روی دو ایستگاه در دشت قزوین مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج نشان دادند که تفاوت معنی داری میان دو شاخص در ارزیابی و پیش خشکسالی وجود ندارد ولی شاخص RDI در مورد خشکسالی های بسیار شدید از حساسیت بیشتری برخوردار می باشد. به نظر می رسد که در ارتباط با خشکسالی کشاورزی، در صورت موجود بودن آمار دراز مدت، شاخص RDI موفق تر از SPI عمل می نماید. براساس نتایج بدست آمده، قزوین خشکسالی های کشاورزی بسیار شدیدی را تجربه نموده چنانکه در طول ۶۰ سال گذشته حداقل یکبار خشکسالی با دوره بازگشت ۵۰ سال و دو بار نزدیک به ۲۵ ساله را تجربه نموده است. این امر وضعیت بحرانی کشت دیم متکی بر رطوبت خاک ناشی از باران و لزوم توجه به کشت آبی را گوشزد می نماید. در عین حال ارزیابی هر دو شاخص از خشکسالی هیدرولوژیکی با توجه به اینکه پس از هر بار خشکسالی شدید منطقه دوره مرطوب مناسبی را تجربه ننموده، وضعیت شکننده منابع آب منطقه را نشان می دهد. این موضوع لزوم تقویت سیستم منابع آب منطقه و جلوگیری از انتقال آب به استانهای تهران و گیلان را خاطر نشان می سازد.

کلمات کلیدی:

شاخص خشکسالی، SPI، RDI، خشکسالی کشاورزی و هیدرولوژیکی، قزوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406308>

